

tallet i Landsstinget modsat sig at overlade Halvdelen af det Beløb, som herved indkommer, til Kommunerne, og det baade, fordi det vilde være en Uretfærdighed mod alle de mindre Skatteydere i Kommunerne, efter som der nu ved Kommunestatten, navnlig forsaavidt den indkommer gennem Formue- og Veilighedsstat, jo toges et meget væsentligt Hensyn til Vedkommendes Formuestilling og Indtægter, medens dette vilde ramme Alle i omtrent lige Grad, altsaa ophæve den Fordel, som habdes ved den nuværende Kommunestat, men tillige fordi de humane og sociale Formaal, som skulde fremmes gennem Kommunerne, og som man altsaa vilde paalægge Kommunerne at yde væsentlige Bidrag til, efter Mindretallets Mening ikke bør fremmes ved en Stat af denne Art, en Stat, som rammer de Ubemidlede i Samfundet, om end maaste de Bedrestillede yde væsentlige Bidrag dertil. Som Ordføreren i Landsstinget udviklede, da han nærmere begrundede Betænkningen: Det bør ske ved en Formue- og Indkomststat. Dersom Staten ikke har Naad til af sine ordinære Indtægter og sine opvarende Midler at afholde Udgifterne til saadanne humane og sociale Diemed, bør de dækkes ved en Formue- og Indkomststat. Med andre Ord: det vil ikke være nogen Velgjerning mod den mindre bemidlede Del af Samfundet, at lægge Bøgebyrden for Alt, hvad man gjør for dem, over paa deres egne Skuldre, men den bør lægges paa Samfundets Skuldre i det Hele efter de Regler, vi erkjende for at være retfærdige ved enhver Skattelovgivning. Dernæst er der et Punkt til af Mindretallets Betænkning, som jeg ikke kan undlade at fremhæve, et Punkt, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds og de, der tænke som han, ogsaa den meget ærede Minister, ikke vilde tage til Indtægt; deri kræves nemlig, at der ikke skulde ske noget Fradrag for den nuværende Brændevinsafgift, men at de 2,700,000 Kr., som den nuværende Brændevinsafgift indbringer, skulde regnes med og ligeledes anvendes til Toldnedsettelse. I saa Henseende stiller det ærede Mindretal i Landsstinget sig i Principet fuldstændig paa det samme Grundlag, som dette Thing har staaet paa, idet vi bestandig her i dette Thing have hævdet, at et Beløb af omkring 3 Mill. Kr. skulde lades ukompenseret ved en Toldnedsettelse. Landsstingets Mindretal nævner kun ikke Krigsskatten, og det Beløb, som de anføre, de 2,700,000 Kr., som Brændevinsstaten nu udgjør, er jo nogle hundrede Tusinde Kroner mindre end Krigsskatten; det er en Forsigtighed, som man ikke kan andet end yde en vis Beundring, at de have undgaaet

paa dette farlige Sted, i Landsstinget, at tale om Krigsskatten, som jo er ilde hørt paa det Sted. Men i Virkeligheden have de ved at stille sig paa denne Maade hævdet det Standpunkt, som Folkethinget hidtil bestandig har staaet paa, at et meget væsentligt Beløb, et Beløb, der omtrent svarer til Krigsskattens Beløb, bør være ukompenseret, naar der er Tale om en Toldnedsettelse, og at der kun for det, der gaar der udover, og som ikke kan dækkes ved Forhøielse af Tolden paa Luxusartikler, bør søges Dækning gennem en ny Stat, hvortil som bekendt Folkethinget har anbefalet en Afgift paa bairerf Øl. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem og de, der tænke som han, have særlig Marsag til at tage denne Betænkning til Indtægt og at lægge saa stor Bægt paa, at der om nogle Punkter er opnaaet Enighed i Landsstinget. Thi, naar det kommer til Stykket, vil det vistnok vise sig, at det er om de vigtigste Punkter, at der ikke er opnaaet Enighed. Og hvad dernæst det Forslag angaar, som fremkom i den ellefte Time fra Landsstingsmand Dreinholt — hvis jeg tør nævne Navnet — saa blev dette jo i Virkeligheden ikke modtaget fra nogen Side, og jeg kan sige, at fra Venstres Side vilde det jo allerede af den Grund ikke kunne modtages, at det lader Halvdelen af Beløbet gaa til Kommunerne uden nærmere Angivelse af, paa hvilken Maade det skal anvendes.

Naar dernæst det samme ærede Medlem, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds, vilde gjøre gjældende, at den i Landsstinget forelagte Toldreform, giver en rimelig Grund til, at disse Statter begjæres, saa er det den mest forbausende Formening, jeg har hørt udtale fra det ærede Medlems Side, som jo dog maa antages at have sat sig ind i det Lovforslag, der foreligger i Landsstinget. Det Lovforslag til en Toldreform, som foreligger i Landsstinget, vil i og for sig betragtet ikke medføre større Nedgang end 40,000 Kr., og der er deri ikke den aller mindste Marsag til at søge Dækning paa nogenjohelst Maade, ikke en Gang fra Regjeringens eller dens Venners Standpunkt. Thi jeg kan da ikke antage, at man vil lægge en ny Stat paa for at faae 40,000 Kr. om Aaret. Nu siger det ærede Medlem rigtig nok, hvad dette Lovforslag angaar, at en stor Mængde af de opstillede Beløb vare ubregnede paa Grundlag af det hidtidige Forbrug, men det kunde man ikke lægge til Grund, man maatte lægge til Grund, hvorledes Forbruget maatte antages at ville stille sig, naar Regjeringens bethdelige Toldforhøielse traadte i Kraft. Det glæder mig i saa Henseende at have faaet Medhold fra